

Hvis en *Person* mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Invaliderente, vil Beløbet være at tilbagebetale efter *Bestemmelse af Invalidforsikringsretten og Direktøren for Sygekassevæsenet hver for sit Omraade efter nærværende Lov. Samtidig med Bestemmelsen henledes om fornødent Anklagemyndighedens Opmærksomhed paa Strafansvaret efter Lovgivningens almindelige Regler.*

§ 19.

Besværinger over de af *Direktøren for Sygekassevæsenet* i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for *Ministeren for Sundhedsvæsenet*.

IV. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 20.

Saaframt Invalidforsikringsretten skønner, at en truende Invaliditet kan afværges, eller at en indtraadt Invaliditet kan nedsættes under den i § 3 nævnte Grænse, er den paagældende forsikrede (eller Rentenyder) pligtig til efter Forlangende af Retten at underkaste sig den i den omhandlende Henseende fornødne Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Brilller, Sygevoogne og andre Hjælpe midler; dog skal vedkommende ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

Retten er berettiget til at forlange, at den paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, med mindre vedkommende som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

Saaframt Oplæring ikke skønnes at kunne finde Sted under saadanne Forhold, at den paagældende kan bo i Hjemmet, er Retten berettiget til at forlange, at vedkommende skal tage Ophold udenfor Hjemmet, saalænge Oplæringen varer.

Det paahviler Invalidforsikringsretten at være opmærksom paa, om en Rentenyder, som aandsvag, sindssyg, Epileptiker, tuberkuløs eller lignende bør tages under Forsorg af det offentlige i Medfør af Reglerne herom, jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, ændret ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, og i bekræftende Fald straks at sætte sig i Forbindelse med de paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforsorg etableret, jfr. herved Lov om Værgeraadsforsorg Nr. 139 af 31. Marts 1926 §§ 19—20.

§ 21.

Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt Oplæring, som den forsikrede underkaster sig i Henhold til *Invalidforsikringsrettens* Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse imod, at *Direktøren for Sygekassevæsenet af Invalidforsikringsfondens Midler refunderer Kassen* den Del af Udgifterne, som det ifølge Kassens Vedtægt ikke paahviler den endeligt at afholde.

Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Lovgivningen om Forsikring mod Ulykkestilfælde, indtræder Sygekassen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikrings selskab (Arbejdsgiver) efter Ulykkesforsikringslovgivningen, jfr. Lov af 28. Juni 1920 § 23.